

Sygn. akt III CZ 73/22

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Joanna Misztal-Konecka (przewodniczący)

SSN Marcin Krajewski (sprawozdawca)

SSN Mariusz Łodko

w sprawie z powództwa Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa w W.
przeciwko Gminie B., Przedsiębiorstwu D. sp. z o.o. z siedzibą w K.
o uzgodnienie treści ksiąg wieczystych z rzeczywistym stanem prawnym,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 lutego 2022 r.,
zażalenia strony pozwanej
na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 10 września 2021 r., sygn. akt V Ca (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 10 września 2021 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił skargę kasacyjną Gminy B. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z 26 lutego 2021 r. W uzasadnieniu wskazano, że 2 sierpnia 2021 r. Gminie doręczono wezwanie do usunięcia braków formalnych skargi w terminie 7 dni pod rygorem jej odrzucenia. Pełnomocnik skarżącej wniósł pismo usuwające braki formalne skargi 10 sierpnia 2021 r., a więc po upływie zakreślonego terminu.

Gmina B. wniosła zażalenie na powyższe postanowienie, zarzucając naruszenie art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 165 § 2 k.p.c., co miało być rezultatem nieprawidłowych ustaleń faktycznych co do daty uzupełnienia braków skargi

kasacyjnej. Skarżąca podniosła, że w rzeczywistości pracownicy Urzędu Gminy w B. złożyli książkę nadawczą z listami poleconymi (w tym listem zawierającym uzupełnienie braków skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie) w Urzędzie Pocztowym w B. 9 sierpnia 2021 r. pod koniec dnia. W kolejnych dniach, tj. 10, 11 i 12 sierpnia 2021 r. doszło jedynie do ostemplowania kopert przez pracowników Urzędu Poczтового. Wskazana sytuacja była przedmiotem reklamacji Gminy B., która to reklamacja została uwzględniona przez Poczta Polską. Na dowód przywołanych okoliczności do zażalenia załączona została kopia książki nadawczej wraz z reklamacją Gminy z 18 sierpnia 2021 r. oraz pismem Poczty Polskiej S.A. z 31 sierpnia 2021 r.

Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że strona może dowodzić, iż nadała pismo procesowe w urzędzie pocztowym w innym dniu, niż wynika to ze stempla pocztowego (postanowienie Sądu Najwyższego z 1 czerwca 2000 r., III RN 188/99, OSNP 2001, nr 9, poz. 296), jednak w niniejszej sprawie załączone do zażalenia dokumenty nie dowodzą tej okoliczności zgodnie z twierdzeniami skarżącej.

Do zażalenia załączona została strona pocztowej książki nadawczej z datą 9 sierpnia 2021 r., na której wymieniono pismo w niniejszej sprawie adresowane do Sądu Okręgowego w W.. Na wskazanej stronie odcisnięto jednak datownik pocztowy z datą 10 sierpnia 2021 r., wobec czego nie może ona stanowić dowodu złożenia pisma w urzędzie pocztowym w dniu poprzednim.

Z kolei pismo reklamacyjne Gminy B. z 18 sierpnia 2021 r. skierowane do Poczty Polskiej S.A. zawiera stwierdzenie, że korespondencja z Urzędu Gminy jest przygotowywana wraz z książkami oddawczymi i odbierana przez pracownika Urzędu Poczтового w B. codziennie od poniedziałku do piątku zgodnie z postanowieniami umowy z 23 listopada 2018 r. W piśmie wyszczególniono szereg przypadków różnicy między datą korespondencji a datą jej nadania, w tym m.in. wskazano, że korespondencja z 9 sierpnia 2021 r. została nadana 10, 11 i 12

sierpnia 2021 r. Reklamująca Gmina podniosła nadto, że przesyłki odebrane od zamawiającego nie zostały nadane w dniach ich odbioru, w wyniku czego doszło do naruszenia warunków umowy wiążącej ją z Poczta Polska S.A.

W odpowiedzi na wskazane pismo Poczta Polska S.A. poinformowała, że zgłoszenie z 23 sierpnia 2021 r. „zostało rozpatrzone”, „w celu uniknięcia podobnych sytuacji w przyszłości, Naczelnik Urzędu Poczтового w B. został zapoznany z przedmiotem skargi, dla zwrócenia uwagi na zgłoszony problem oraz podjęcia działań dyscyplinujących” oraz, że przekazane uwagi zostaną „wykorzystane w działaniach mających na celu podnoszenie jakości realizowanych usług i dochowaniu zasad przyjętego standardu obsługi Klientów, a także do podjęcia konkretnych działań korygujących”.

Mając na uwadze przedstawioną treść dokumentów załączonych do zażalenia, należy zauważyć, że wprawdzie z pisma Poczty Polskiej S.A. można odczytać przyznanie, że Poczta dopuściła się jakichś nieprawidłowości we współpracy stron, to jednak trudno byłoby na tej podstawie przyjąć bezpośrednio, że na piśmie usuwającym braki skargi kasacyjnej odcisnięto datownik z datą późniejszą o jeden dzień niż data złożenia pisma w urzędzie pocztowym.

Co jednak istotniejsze, z samej treści reklamacji złożonej przez skarżącą wynika, że w przyjętym modelu współpracy stroną zasadą nie było pozostawianie przez pracowników Gminy korespondencji w urzędzie pocztowym, ale odbieranie jej przez pracownika takiego urzędu. Nie jest jasne, w jakim miejscu dochodziło do takiego odbioru, można jedynie domyślać się, że następowało to w Urzędzie Gminy. W każdym zaś razie z pisma tego nie wynika, aby korespondencja była pozostawiana w placówce pocztowej.

Powyższe spostrzeżenie ma istotne znaczenie w kontekście treści art. 165 § 2 k.p.c. Przepis ten w wersji obowiązującej w chwili uzupełniania braków skargi kasacyjnej stanowił, że oddanie pisma procesowego w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe lub w placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu. Placówka pocztowa została natomiast zdefiniowana w art. 3 pkt 15 Prawa pocztowego i należy przez nią rozumieć „jednostkę

organizacyjną operatora pocztowego lub agenta pocztowego, w której można zawrzeć umowę o świadczenie usługi pocztowej lub która doręcza adresatom przesyłki pocztowe lub kwoty pieniężne określone w przekazach pocztowych, albo inne wyodrębnione i oznaczone przez operatora pocztowego miejsce, w którym można zawrzeć umowę o świadczenie usługi pocztowej lub odebrać przesyłkę pocztową lub kwotę pieniężną określoną w przekazie pocztowym”.

W świetle powyższego nie ulega wątpliwości, że powierzenie pisma procesowego pracownikowi placówki pocztowej poza jej lokalem nie może zostać uznane za równoznaczne z oddaniem go w placówce pocztowej w rozumieniu art. 165 § 2 k.p.c. W orzecznictwie jednolicie podkreśla się, że przepis ten ma charakter wyjątkowy i jako taki nie może być wykładany rozszerzająco (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 15 czerwca 2018 r., I CZ 52/18; z 14 lipca 2015 r., II UZ 10/15; z 30 czerwca 2010 r., V CZ 47/10; z 30 czerwca 2005 r., IV CZ 54/05). Oczywiście jest przy tym również, że dyspozycji wynikającej z tego przepisu nie mogą zmienić indywidualne uzgodnienia między operatorem pocztowym a jego klientem co do trybu odbioru korespondencji.

W związku z tym przyjąć należy, że skarżący nie wykazał, że do oddania pisma usuwającego braki skargi kasacyjnej we właściwej placówce pocztowej doszło w zakreślonym siedmiodniowym, a w konsekwencji, że przyjęta w zaskarżonym orzeczeniu data usunięcia braków skargi kasacyjnej była błędna.

Z przytoczonych względów, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.